

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

386.2

Hely

Idő

"1911"

Személy

Helyszám

Szerző

Cím *Tavaszi vásár.*

Forrás:

Budapesti hírlap.

Bp.

(Hely)

1911

III/31.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Tavaszi Vásár.

Budapest, márc. 30.

(B. a.) Április 1-én fogja Hieronymi Károly kereskedelemügyi miniszter a városligeti Iparcsarnokban ünnepiesen megnyitni a hatodik Tavaszí Vásárt. Közgazdasági életünk minden jelentős tényezője Lánczy Leóval, a vásár elnökével az élén jelen lesz ez alkalommal, hogy szemtanuja legyen, mivé fejlődött szerény keretekben hat évvel ez-előtt megindult intézményünk.

Az alkalom jelentősége megokolttá teszi, hogy elmélkedjünk egy keveset erről az intézményünkről.

Mi tulajdonképpen a Tavaszí Vásár igazi jelentősége? A kereskedő találkozik a termelővel, módjában áll, hogy összehasonlításokat tegyen a neki szükséges áruk között, hogy egy ideiglenes, de éppen azért időszerű mintaraktáron meggyőződést szerezzen arról, hogy a magyar ipar bizonyos cikkekben mit és hogyan termel. Az a vidéki kisebb kereskedő, a ki például a papucs szakmában egyszerre megkap mindent, a mire szüksége van, egy cikkért, még ha esetleg az árat nem tartja is a maga szempontjából egészen megfelelőnek, nem megy a külföldre. A bemutatott cikkek forgalmának természetes emelkedése a vásár első eredménye. A vásár intézménye így kétségtelenül szolgálatot tesz a kereskedelemnek és az által, hogy a kereskedelem figyelmét a legkülönbözőbb új iparcikkekre rátereli, az iparfejlesztésnek is.

Iparosok és kereskedők egyaránt tudják tapasztalásból, hogy mekkora értéke van, ha vevő és eladó közvetlenül érintkezik egymással. A mit levelezésben elintézni nem lehet, a mire gyakran a

legügyesebb utazó képtelen, azt a gyáros, illetve a megrendelést teljesítő kereskedő egy perc alatt elintézi. A legtöbb esetben csak magának az iparosnak áll módjában, hogy megállapítsa, hogy bizonyos vevő, a vevő által kívánt új cikkek, minták, formák gyártására be tud-e rendezkedni, vagy sem. Különösen áll ez épp azoknál a cikkeknel, a melyek a Tavaszí Vásár anyagának zömét alkotják, a melyeknél számos esetben a tömegtermésnél fontosabb az egyéni ízlés, a különleges kivalmak kielégítése. És különösen fontos a vásár intézménye a kezdő, vagy fiatal iparvállalatokra, a melyeknek a költséges utaztatás, mintagyűjtemények kiküldése a legtöbb esetben nincs módjukban. Ezekre nézve a vásár, a melyen nem egy, hanem számos vevővel kerülnek össze, maradandó összeköttetések szerzése révén az évi üzleti forgalomnak tetemes emelkedését jelenti. A vásáron tett esetleges próbarendelések újakat vonnak maguk után és a forgalmat számokban ki nem fejezhető mértékben emelik.

Azokban a cikkekben, a melyek a Tavaszí Vásár forgalmának tulnyomó részét teszik, Magyarország eddig a Balkán volt ugyszólván az egyedüli kiviteli piaca és bizonyára jó ideig az is marad még. Az idén a politikai viszonyok sajnálatos alakulása sokat rontott ugyan a balkáni üzleten, a mi azonban még mindig nem ok arra, hogy lemondjunk róla. Kereskedelmi szempontból a Balkán legnagyobb része földrajzilag ránk van utalva. A balkáni államoknak finomabb ipartermékekben a szükségleteik évről-évre növekszenek, fölvevő-képességük emelkedőben van. Mindezek a szempontok kellőképpen megokolják, hogy ezeket az államokat konzulátusai, az ottani kereskedelmi kamarák, kereske-

delmi egyesülések, sőt cégek, magánosok fölszólítása, értesítése útján a Vásár érdekkörébe bevonják.

Sok szó esett arról, nem volna-e jó a Vásár nemzetközivé tenni. Vannak szempontok, a melyek mellette és a melyek ellene szólnak. A versenynek kétségtelenül van iparfejlesztő hatása, a ki haladásra képes, rajta lesz, hogy a versenyben föll-maradjon. Ezért engedték, sőt hozták be a németek a lipcei vásárra a francia piperecikkeket, az angol apró acél- és vasáruat, a cseh üveget és a bécsi bórdíszműáruat és az eredmény az lett, hogy mindezt a németek ma már ugyanolyan árban és minőségben gyártják. E mellett a kereskedelemnek törvénye, hogy a több eladó több vevőt is vonz. Ha ellátogat ide annak a német, vagy francia cégnek a vevője, a kinek a Vásáron való részvételt megengedik, a vevő nem fog megállapodni annál az egy cikknél, hanem keresni fogja az alkalmat, hogy szükségletét egyéb cikkekben is fedezze. Bizonyosra lehet venni, hogy több vevő mellett mindenkire nézve növekszik az eladás lehetősége.

Az idén a Vásáron meg is jelenik néhány külföldi gyáros. Azért csak néhány, mert csak olyanok jelenhetnek meg, kik Magyarországon nem gyártott cikkekkel hoznak magukkal.

Az igazi élénkség megteremtéséhez a vevőknek, különösen a Balkán vevőinek megfelelő reklámmal való idecsodítése is szükséges.

Mind az eladók, mind pedig a vevők kényelmi igényei szükségessé teszik vizst az, hogy a Vásár céljára, a lipcei Mess-Palastok mintájára, a város belsejében állandó otthon teremtsék.

Mindehhez természetesen pénz, sok pénz kell. Sokkal több, mint a mennyit a kereskedelmi minisz-

ter s Budapest törvényhatósága eddig ez intézmény anyagi támogatására az eddigi években juttattak. Már pedig, ha telik egyéb, sokkal kevésbé fontos célra, elő kell tudni teremteni az anyagi eszközöket e fontos kereskedelemfejlesztő intézményünk céljára is.

Utalnunk kell e részben azokra az óriási áldozatokra, melyeket az évszázados s mai kereteiben bámulatot gerjesztő lipcsei Messe érdekében Lipcse városa s a szász királyi ház, illetve kormány évek óta hoznak.

Bécs város hatósága az idén küldöttséget menesztett Lipcsébe az ottani vásár tanulmányozása céljából, mert nagy titokban Bécsben hasonló intézmény megteremtését tervezik. Jól vigyázzunk, hogy e tervük addig meg ne valósuljon, míg a budapesti Tavaszi Vásárt megfelelő alapra helyezhetjük. Azokkal a gyöngé eszközökkel, a melyekkel *Szénásy Béla*, a Vásár elnöke s *Goda Géza*, a Vásár igazgatója eddig dolgoztak intézményünkért, könnyen fölveszik a versenyt s utolérhelnek bennünket. Az igazi széleslátókörűség parancsolja, hogy a szükséges új eszközöket, új fegyvereket rendelkezésükre bocsássuk intézményünk megerősítése érdekében. Ha a kellő eszközöket, a kellő fegyvereket előteremtjük, akkor meg fog valósulni az az álmunk, hogy mint ma Lipcse, ugy egykor Budapest is egyetlen hatalmas tárlata lesz az ipar cikkeinek és egykor még busás jövedelmű közvetítői lehetünk a Kelet és Nyugat kereskedelmének.